

Motion till riksdagen 2005/06:U352

av **Annelie Enochson m.fl. (kd)**

Kristna i Mellanöstern

1 Innehåll

1	Innehåll	1
2	Förslag till riksdagsbeslut.....	2
3	Emigration.....	3
4	Vad innebär det att vara i minoritet i Mellanöstern?	3
5	Vad säger internationella konventioner?	4
6	Turkiet.....	4
7	Irak	5
8	Syrien	6
9	Libanon	7
10	Jordanien	8
11	Egypten	8
12	Israel.....	9
13	Palestinskt territorium	10
14	Följ upp Förintelsekonferensen	10

Fel! Okänt namn på

2 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att följa upp Förintelsekonferensen som samlade världens ledare år 2000, genom att arrangera en interkulturell konferens med de tre monoteistiska religionernas valda ledare med utgångspunkt i samexistens och samarbete.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen bör verka för att Mellanösterns minoriteter inte skall betraktas som andra klassens medborgare.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen bör verka för att demokratin utvecklas i Mellanösterns länder och att minoriteter garanteras sina mänskliga fri- och rättigheter.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen bör verka för att Turkiet tillsätter en utredningskommission och därmed erkänner folkmord mot kristna minoriteter (sejfo) som utspelade sig mellan åren 1915 och 1923.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen bör verka för att Egypten inte skall kränka den stora kristna koptiska minoriteten.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om den nya konstitutionen i Irak och den kristna ursprungsbefolkningen.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen bör verka för att resolution 1559 om Libanon uppfylls fullt ut och att världssamfundet sätter press på Libanons regering att uppfylla kravet på avvärjning av miliserna.

3 Emigration

Statistiken över hur många kristna som emigrerat från Mellanöstern visar med all tydlighet på de svåra förhållanden som dessa människor lever under. Sedan 1975 har så många som 990 000 lämnat Libanon. Mellan åren 1958 och 1990 lämnade 250 000 kristna Syrien. Sedan 1964 har så många som 24 % – eller 12 000 – kristna emigrerat från Gaza och Västbanken. Minst 500 000 kopter har lämnat Egypten och många konverterar till islam, till följd av sociala, ekonomiska och politiska påtryckningar. Efter Gulfkriget 1991 har 150 000 kristna lämnat Irak.

Enligt Syriac Universal Alliance lever idag mellan 12 och 15 miljoner kristna i Mellanöstern, vilket motsvarar ca 7 % av befolkningen. Cirka 5 miljoner av de kristna från Mellanöstern lever i diasporan, alltså utanför Mellanöstern och då främst i västvärlden.

4 Vad innebär det att vara i minoritet i Mellanöstern?

I Mellanöstern finns många olika minoriteter. Ofta är uppdelningen mellan olika religiösa gemenskaper tydlig. De kristna minoriteterna finns idag utspridda i de flesta av Mellanösterns länder och deras utsatthet varierar. I några länder lever kristna praktiskt taget sida vid sida med den muslimska befolkningen, i andra länder, som Egypten, kommer ständiga rapporter om diskriminering och direkt våld. I Saudiarabien får kristna inte ens samlas i en kyrkolokal.

Enligt klassisk islamisk lag är det enbart muslimen som är fullvärdig medborgare. Enligt koranen (sura 9:29) ska en icke-muslimsk medborgare betala en särskild skyddskatt, för att uppnå religionsfrihet.

Enligt kalif Umars villkor, som utgör grunden för reglerna kring ”skyddsfolk”, är det inte tillåtet att bära kors synligt, ha processioner utanför kyrkan och placera stora kors på kyrkor. Dessutom måste en kyrka vara mer blygsamt byggd än moskén. Det lades även starka restriktioner på nybyggnation och reparationer av kyrkor. Att vara kristen och leva som ett ”skyddsfolk” innebär att leva under omständigheter som gjorde dem till andra klassens medborgare.

Många muslimska kvinnor anser att det är naturligt att bära slöja, men när även kristna kvinnor tvingas bära slöja kan det upplevas som ett förtryck. I Mellanöstern är såväl kristna som muslimska kvinnor ofta diskriminerade i det offentliga livet, exempelvis vad gäller rösträtt.

I ett viktigt avseende har kristna dock mer religionsfrihet i islamska länder än vad muslimerna har. Kristna får nämligen gärna konvertera till islam, men den muslim som lämnar islam (och till och med blir kristen) blir ofta utsatt för trakasserier, diskriminering och förtryck från myndigheter, släkt och den sociala gemenskapen.

Fel! Okänt namn på

Statistiken på hur många kristna som bor i Mellanösterns länder är osäkra, men enligt UD:s "delstudie 10 om Mellanöstern" från år 2000 (som i stort stämmer överens med Utrikespolitiska Institutets statistik) kan man utläsa följande procentuell kristen andel av befolkning: Libanon 40–45 %, Syrien 6,4–10 %, Egypten 5,9–12,2 %, Jordanien 4–5,7 %, Palestina 3,8–4,1 %, Irak 2,5–3 %, Kuwait 2,7 % och Israel 2,1–2,7 %. Övriga länder har en kristen befolkning under 2 %.

5 Vad säger internationella konventioner?

I FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, som antogs redan 10 december 1948, står att läsa att alla människor är berättigad till alla fri- och rättigheter utan åtskillnad av något slag, såsom ras, hudfärg, kön, språk, religion, politisk eller annan uppfattning, nationellt eller socialt ursprung, egendom, börd eller ställning i övrigt.

Den internationella rätten när det gäller mänskliga rättigheter reglerar individens rättigheter i förhållande till statens skyldigheter. Enligt artikel 27 om internationella konventioner om medborgerliga och politiska rättigheter ska stater i vilka det finns etniska, religiösa eller språkliga minoriteter tillåta dessa individer att utöva sin egen religion, ha tillgång till eget kulturliv och språk.

Enligt internationell rätt ska ingen hindras från att utöva sin religion.

6 Turkiet

För nittio år sedan, med början 1915, utspelade sig fasansfulla händelser i Ottomanska riket (nuvarande Turkiet). Ögonvittnesberättelserna är hjärtskärande. Alma Johansson, som var på plats skrev: "*Armenierna och grekerna, bliva nu systematiskt utrotade, dödade eller jagade från sina hem för att spridas i mindre grupper till långt avlägsna turkiska trakter, där det gives dem att välja mellan att övergå till Islam eller dö för svärd eller av svält*" (Källa: UD:s delstudie 10, 2000).

Folkmordet på armenier/assyrier/syrianer/kaldéer betecknas som det första under 1900-talet. Uppgifterna om antalet mördade varierar, mellan 600 000 och 1 500 000 personer. Före 1915 fanns 2 026 000 armenier i Turkiet, vilket innebär att nästan alla kände någon som dräptes. Utan kännedom om detta, kan nuet inte förstås. Minnena och berättelserna lever kvar och formar ännu många utsatta gruppers liv.

Det politiska livet i Turkiet har länge utmärkts av en klyfta mellan å ena sidan staten, som för många turkar representerar gedigna och bestående värden, och å andra sidan politikerna, vilka över lag haft lågt anseende och ansetts vara korruperade. Till den statliga sfären hör militären, byråkratin och rättsväsendet.

Turkiets nuvarande författning tillkom efter militärkuppen 1980 och började gälla 1982. Den har ändrats många gånger och försetts med tillägg. Ändå framstår författningen som illa anpassad för en modern, europeisk demokrati.

Genom en strävan och vilja att erhålla medlemskap i EU, har landet förbättrat MR-situationen. Exempelvis har dödsstraffet avskaffats. Men ännu återstår mycket att göra. Fortfarande fängslas människor på grund av fredlig politisk verksamhet. De flesta släpps efter en kort tid i polishäkte, men vissa döms till fängelse. Enligt den turkiska människorättsorganisationen IHD har flera traditionella tortyrmetoder nästan tagits ur bruk, men i stället används andra metoder som att fångar hindras från att äta eller sova. Det är också av stor vikt att Turkiet fullt ut accepterar friheten att byta religion.

Trots att Turkiet i Lausannefredsfördraget från 1924 garanterar icke-muslimska minoriteters rättigheter har många assyrier/syrianer/kaldéer lämnat Turkiet och flytt till olika europeiska länder, USA och Australien.

I och med Turkiets EU-kandidatur har hoppet vuxit för assyrier/syrianer/kaldéer att återvända. För att assyrier/syrianer/kaldéer ska kunna återvända till Turkiet och för att de som är kvar där ska kunna stanna krävs av Turkiet att assyrier/syrianer/kaldéer erkänns som ett av landets ursprungsfolk och att deras medborgerliga fri- och rättigheter respekteras samt att den turkiska regeringen erkänner sin del i detta folkmord som kallas seyfo.

7 Irak

Irak är ett av de mest mångkulturella och mångreligiösa samhällena i Mellanöstern. 72 % beräknas utgöra araber, medan kurderna beräknas utgöra 25 % av befolkningen. Resterande del av befolkningen utgörs bland annat av turkmener, armenier, assyrier/syrianer/kaldéer. Sunnimuslimerna var under Saddams Husseins regim en dominerande minoritet, trots att de bara beräknas omfatta 20 % av Iraks befolkning. Shiiterna var länge en politiskt marginaliserad majoritet, men efter att Saddam Hussain störtades har det politiska läget förändrats markant. Sunnimuslimerna förlorade sin dominerande ställning och innehar bara ett fåtal platser i interimsparlamentet.

Valet den 30 januari 2005 var en stor framgång för demokratin med ett 58 % valdeltagande, även om valfusk kunnat konstateras. Efter valet har det utformats ett nytt ledarskap med en president som är kurd. Regeringen har som den mest prioriterade uppgiften att ta fram en ny konstitution inför de nya valen i december.

Uppgifterna om hur många kristna det finns i Irak varierar, men en källa (UD:s delstudie "Mellanösterns religiösa minoriteter") anger att de kristna i Irak består av 74 % katoliker fördelade mellan 390 000 kaldéer, 55 000 syrisk-katoliker, 5 500 armeniska katoliker, 5 000 latinortodoxa och 700 melkiter. Österns assyriska kyrkor har 87 000 medlemmar medan Syrisk-ortodoxa kyrkan har 37 000, Armenisk-ortodoxa kyrkan 25 000, Koptisk-ortodoxa kyrkan 1 800 och Antiokiapatriarkatet har 800. Till detta kommer upp till 5 000 protestanter. Totalt skulle det innebära ca 5 % av befolkningen.

Fel! Okänt namn på

Situationen är, och har varit, ansträngd för Iraks kristna. Kriget mellan Iran och Irak, följt av den irakiska invasionen av Kuwait och det påföljande Gulfkriget, FN:s mångåriga sanktioner och den USA-ledda invasionen, som resulterade i Saddamregimens fall, har påverkat befolkningens syn på människovärdet och kristna betraktas av många som kollaboratörer till väst.

Under Irak–Iran-kriget på 1980-talet dödades tiotusentals assyrisk/syrianska/kaldéiska ungdomar. Assyriska/syrianska/kaldéiska ungdomar från Irak hamnade på samma frontavsnitt som sina bröder från Iran. Ungdomar från ett och samma folk var alltså tvungna att döda varandra för diktatorers skull.

För att kunna förverkliga demokratin i Irak bör samma status ges till alla folkgrupper oavsett nationell identitet, religion, styrka och antal invånare.

För att kunna rädda assyrier/syrianerna/kaldéer som ett folk och för att kunna bevara det kristna kulturarvet i sitt ursprungsområde krävs att säkerheten för assyrier/syrianer/kaldéer garanteras, att det ges möjlighet till återvändning för dem som har lämnat landet med tvång eller av rädsla sedan Irak–Iran-kriget på 1980-talet och att assyrier/syrianer/kaldéer erkänns officiellt i irakiska grundlagen och den nya konstitutionen som ett av Iraks ursprungsfolk och utifrån det ges nationella rättigheter.

8 Syrien

Efter första världskriget och Ottomanska rikets sammanbrott, administrerades Syrien av Frankrike, men erhöll oberoende 1946. Landet styrs totalitärt av bath-partiet, och lagen baseras dels på islamisk lag, dels på civilrättslig grund.

Språkligt och etniskt utgörs befolkningen av ca 90 % araber, medan övriga fördelar sig mellan armenier, kurder, assyrier, tjerkesser och turkmener. Ungefär 86 % är muslimer, medan övriga i huvudsak är kristna. Statistiken kring hur många kristna som bor i Syrien är knapphändig, och varierar mellan 864 000 till 1,3 miljoner (dvs. 10 % av befolkningen).

Antiokiapatriarkatet av den Grekisk-ortodoxa kyrkan är den medlemsmässigt största kyrkan i Syrien med över en halv miljon medlemmar. Den Syrisk-ortodoxa kyrkan har 90 000 medlemmar och har idag sitt säte i Damaskus. Förföljelsen av kristna i Turkiet under första världskriget gjorde att många syrisk-ortodoxa flydde till Syrien. Den Syrisk-katolska kyrkan har 22 000 anhängare i Syrien.

Armenisk-ortodoxa i Syrien uppgår till 115 000. Kaldéerna uppgår till knappt 7 000 personer, och romerska katoliker till drygt 11 000.

Jämfört med förhållanden i många andra länder i Mellanöstern åtnjuter den kristna minoriteten relativt stor frihet. De kristna får helt fritt köpa land och får bygga kyrkor, kliniker och bostäder. Man får dock inte glömma att Syrien är ett totalitärt land och dess medborgare, muslimer såväl som kristna, blir utsatta för förföljelse om personen är aktiv mot regimen. Om man är ”lojal”, eller håller sig tyst, klarar man sig i regel.

Kristdemokraterna förkastar alla typer av diktatoriska system och hoppas att den demokratiseringsvåg som sköljt över de forna kommunistdiktaturena i Europa, och som även spridit sig till några länder i Mellanöstern, på sikt även kommer att påverka Syrien i en positiv demokratisk riktning.

9 Libanon

Libanon har en brokig historia fylld av konflikter. Landet skapades av kolonialmakten Frankrike 1920 och blev självständigt 1943. Det politiska systemet har byggts på maktindelning mellan de tre största befolkningsgrupperna: kristna maroniter, sunnimuslimer och shiamuslimer. Av en befolkning på ca 3,6 miljoner, är 60–70 % muslimer (med en övervikt av shiamuslimer) och kristna 30–40 % (mest maroniter).

Ett inbördeskrig bröt ut 1975 och varade till 1990. Delar av landet har under långa perioder, på grund av milisattacker mot civilbefolkningen boende i gränstrakten till Israel, varit ockuperat av Israel. Israel drog sig tillbaka år 2000, förutom från vissa omtvistade gränsområden vid Golanhöjderna (Shebaa-farmerna).

Syrien hade mellan 1976 till i år (2005) soldater stationerade i Libanon. FN:s säkerhetsråd antog resolution 1559 den 2 september 2004, där man krävde att Syrien skulle dra tillbaka sina trupper från libanesisk mark samt att Libanon skulle avväpna libanesiska och icke-libanesiska milisgrupper. Den 14 februari 2005 mördades Libanons förre premiärminister Rafiq al-Hariri i en bilbomb. Detta utlöste en folklig protestvåg som tvingade Syrien att dra tillbaka sina trupper. Omkring en miljon libaneser – nästan en fjärdedel av befolkningen – gick ut på gatorna för att kräva självständighet från den syriska ockupationsmakten.

Parlamentsvalet i år var det första utan syrisk närvaro på över 30 år. Författningen baseras på maktdelningsprincipen och fastslår att hälften av de 128 mandaten ska gå till kristna och hälften till muslimer. Problemet i parlamentsvalet har varit vallagen från år 2000 som delar in landet i stora valkretsar, vilket kan missgynna de kristna partierna. Patriark Mar Nasrallah Sfeir, som är en stark maronitisk röst för de kristna, har uttalat mycket skarp kritik mot vallagen. Samtidigt får man inte glömma att den gällande maktdelningsprincipen innebär att de kristna har hälften av mandaten i parlamentet, även om de utgör ca 40 % av befolkningen.

De demokratiska valen och tillbakadragandet av de syriska trupperna är positivt, men ännu återstår mycket att göra. Shiamuslimska Hizbollah som nått framgångar i valet, jämte andra miliser, måste avväpnas i enighet med FN-resolution 1559.

Fel! Okänt namn på

10 Jordanien

Jordanien är en konstitutionell monarki, som etablerades 1921 och erhöll självständighet från britterna 1946. Den styrande dynastin legitimeras genom att göra anspråk på att vara på direkt nedstigande led från profeten Muhammad. De kristna är genom lag garanterade 8 av totalt 80 platser i underhuset. Islam är kungarikets officiella religion.

Av en totalbefolkning på 5 miljoner är 95 % muslimer och 4 % kristna. Enligt UD:s delstudie om Mellanöstern tillhör 81 000 den grekisk-ortodoxa församlingen, 35 000 romerska katoliker, 22 000 melkiter, drygt 4 000 protestanter, 3 500 armenisk-ortodoxa, 2 000 syrisk-ortodoxa och 1 000 koptisk-ortodoxa.

De kristna i Jordanien är i stor utsträckning infödda och utgör en integrerad del av det arabiska samhället, något som även kungahuset har betonat. Kung Abdullah II har för övrigt nyligen utlovat direkta val till lokala politiska församlingar.

Många kristna som upplever sig förföljda i sina hemländer som Irak och Palestina har funnit en fristad i Jordanien. Trots detta finns rapporter om att kristna i Jordanien känner sig hotade och förföljda.

11 Egypten

Egypten har en rik historia. Runt Nilen växte ett rike fram, vars dynastier kom att överleva från år 3200 före Kristus, till persernas intåg år 341 före Kristus. År 1922 erhöll Egypten partiell frihet från britterna och full frihet efter andra världskriget. Demokratiska fri- och rättigheter är idag formellt garanterade i grundlagen men i praktiken kraftigt inskränkta. Islam är statsreligion. President Hosni Mubarak har accepterat att andra kandidater kan få ställa upp i presidentvalet. Vad detta innebär i praktiken återstår att se. Grundaren Ayman Nour till det sekulära partiet, al-Ghad, har nyligen släppts från fängelset efter påtryckningar från bl.a. USA:s utrikesminister Condoleezza Rice.

De kristna kopterna i Egypten ses som ett underordnat skyddsfolk (dhimmi-status), av den dominerande sunnimuslimska befolkningen. Kristna accepteras, enligt koranens text om skyddsfolk, men har inte samma rättigheter att utöva sin religion som den dominerande befolkningen. Den klassiska ”skyddsskatten” på kristna, upphörde officiellt 1851, men lever alltjämt vidare på lokal nivå. Tusentals kopter konverterar årligen till islam eftersom de inte klarar det sociala och ekonomiska tryck som det innebär att leva som kristen.

Olika islamister pekar ut de kristna som en fientlig grupp, som inte ska betraktas som skyddsfolk. Dessa islamister indelar människor i muslimer och otrogna. De uttrycker sig bl.a. genom nedlåtande kommentarer i media, tvång gentemot kristna att konvertera till islam och genom direkta våldshandlingar gentemot kyrkor och individer. Den egyptiska myndigheten har under långa perioder varit hård mot de militanta islamisterna.

Det är osäkert hur många kopter det finns i Egypten, men man uppskattar att det finns mellan 4 och 8 miljoner beroende på om det är en statlig egyptisk källa eller kyrkan som anger antalet.

Diskrimineringen och brotten mot de mänskliga rättigheterna tar sig olika uttryck. Kristna diskrimineras av myndigheter när det gäller utbildning, yrkesliv och politiska ämbeten. Det finns även åtskilliga rapporter om direkta våldsamheter och övergrepp mot de kristna kopterna. Vid ett uppmärksammat fall, den 14 augusti 1998, hittades två pojkar mördade. Morden resulterade i massarresteringar av mellan 500 och 1 200 kristna. De flesta utsattes för någon form av fysisk tortyr. Vid nyåret 2000 dödades 21 kopter i en by söder om Kairo och 260 hus och butiker förstördes. Ingen åtalades för morden. År 2002 stormades en nybyggd kyrka av radikala muslimer och under våldsamheterna sattes 35 hus tillhörande kopter i brand. Den 7 november 2003 skadades 11 kopter och många hem och affärer brändes ned av en mobb på ca 500 radikala muslimer, beväpnade med påkar och knivar. Det finns många fler exempel.

12 Israel

Att på några rader sammanfatta Israels historia sedan 1948 låter sig inte göras. År 1947 överlät den brittiska kolonialmakten Palestinafrågan till FN. FN:s generalförsamling antog en resolution om att Palestina skulle delas i en judisk och en arabisk stat. 55 procent skulle tillhöra den judiska staten, medan 44 procent skulle tillhöra den arabiska staten. Judarna accepterade förslaget men inte palestinierna och inte de arabiska staterna. Den 14 maj 1948 utropades den självständiga judiska staten Israel. Redan dagen därpå anfölls Israel av Egypten, Transjordanien, Syrien och Irak samt av symboliska styrkor från Saudiarabien och Jemen. Kriget upphörde 1949 med ett antal vapenstillståndsavtal. Israel kontrollerade nu 77 procent av det gamla brittiska mandatet, inklusive västra Jerusalem. Västbanken hamnade under jordansk administration och Gaza under egyptisk.

År 1967 ökade spänningen vid gränsen mellan Israel och Syrien. Egypten, som var allierat med Syrien, lät i maj trupper marschera mot gränsen till Israel. Den 5 juni 1967 gick det israeliska flygvapnet till attack. Även Jordanien drogs in i konflikten. Efter sex dagar hade Israel besegrat de egyptiska, jordanska och syriska styrkorna. Från Egypten besatte Israel Gaza och Sinaihalvön, från Jordanien Västbanken inklusive det östra, arabiska Jerusalem. Östra Jerusalem annekterades och underställdes israelisk lagstiftning. Från Syrien intogs Golanhöjderna.

Den 6 oktober 1973 gick Egypten och Syrien till överraskande anfall mot Israel under den judiska helgen Yom Kippur (Försoningsdagen). Anfallet slog hårt mot Israel, som dock lyckades återta initiativet innan kriget avblåstes den 22 oktober. Efter detta har inget land försökt invadera staten Israel, men det har pågått ett lågintensivt krig, där bl.a. PLO haft som mål att "befria" hela Palestina (inklusive Israel) och att göra det med militära medel. Israel har

Fel! Okänt namn på

slutit fredsavtal med Egypten 1973 och med Jordanien 1994. Tyvärr har inga fredsavtal kunnat genomföras med de övriga grannländerna eller med den palestinska myndigheten trots hoppgivande högnivåmöten.

Hur ser det då ut för den kristna minoriteten i Israel? Israel är det enda land i Mellanöstern där antalet kristna faktiskt ökar. De kristna åtnjuter fullständiga medborgerliga rättigheter. Generellt gäller att israeliska araber är undantagna från militärtjänst, men en del kristna och beduiner samt alla druser och tjerkeser fullgör dock värnplikten.

Ungefär 2,1 % av Israels befolkning är kristna. 81% av dessa är araber. Enligt Israels statistiska centralbyrå bor det idag 142 000 kristna i landet, och de beräknar att denna siffra kommer att öka till 154 000 år 2010 och 174 000 år 2020. De flesta är melkiter, därefter kommer grekisk-ortodoxa, romersk-katolska, maroniter, protestanter och armenisk-ortodoxa.

13 Palestinskt territorium

En palestinsk arabisk stat jämsides med en judisk stat var grundtanken i FN:s generalförsamling vid delningen av det gamla brittiska mandatet Palestina, en delning som den palestinska befolkningen med arabiskt ursprung och dess arabiska grannländer inte kunde acceptera.

Trots alla krig och otaliga fredsavtal (Osloavtalet 1991, Gaza-Jeriko-avtalet 1994, Oslo 2-avtalet 1995, Hebron-avtalet 1997, Wye River-avtalet 1998, Sharm el-Sheikh-avtalet 1999, Camp David 2000) har ändå inte fred kunnats uppnås. På senare tid har ett antal initiativ som Road Map-initiativet 2003 och Genèveinitiativet 2003 försökt att få liv i den avstannade fredsprocessen. Efter Arafats död hösten 2004 och presidentvalet i januari 2005 har de tidigare frostiga förhållandena börjat tina, inte minst eftersom Israel fått en samtalspartner som vill fred i presidenten Mahmud Abbas. Israels tillbakadragande från bosättningarna i Gaza tyder på att även de vill ha fred.

För de kristna som bor i det palestinska territoriet är situationen ytterst känslig. De befinner sig mitt emellan de judiska intressena och de muslimska arabernas intressen. De kristna är araber men omfattas inte av den muslimska tron och upplever sig klämda och utsatta. Många väljer därför att lämna de palestinska områdena och flytta till grannländerna som Jordanien eller till väst. Ett exempel som visar denna utflyttning av kristna visar situationen i staden Bethlem i Jordan ("Västbanken"); 1948 var ca 75 % av befolkningen kristna mot att det idag endast är 18 %.

14 Följ upp Förintelsekonferensen

Det behövs en interkulturell dialog mellan judar, kristna och muslimer med utgångspunkt i samexistens och samarbete. Alla har Abraham som stamfader

Fel! Okänt namn på

och det är mer som förenar de tre monoteistiska religionerna än som skiljer dem åt. Alltför mycket blod har flutit i alltför långt tid i religioners namn.

Regeringen anordnade år 2000 en konferens där Förintelsen belystes. Avsikten med konferensen var att bidra till att föra minnet av Förintelsen vidare och stödja utbildning, hågkomst och forskning. Ett delsyfte var att våra samhällen ska stå bättre rustade att bekämpa rasism, antisemitism och intolerans i dagens samhälle.

Kristdemokraterna menar att regeringen bör följa upp konferensen om Förintelsen genom att anordna en interkulturell konferens med de tre monoteistiska religionernas valda ledare. Samarbete, samexistens och respekt för varandra ska vara de ledande orden.

Stockholm den 5 oktober 2005

Annelie Enochson (kd)

Holger Gustafsson (kd)

Alf Svensson (kd)

Else-Marie Lindgren (kd)

Mats Odell (kd)

Tuve Skånberg (kd)

Rosita Runegrund (kd)

Erling Wälivaara (kd)

Ingvar Svensson (kd)

Gunilla Tjernberg (kd)